

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcov: **1) C. H., 2) R. H., obaja zastúpení advokátom JUDr. J. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, za účasti účastníkov konania: **1) P. S., 2) J. S.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu právneho predchodcu žalovaného Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. MVRR-2008-13180/40544-3:530/Šu zo dňa 9.júla 2008, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k 1 S 149/2008-66 zo dňa 9.decembra 2010 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 149/2008-86 zo dňa 24.marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k 1 S 149/2008-66 zo dňa 9.decembra 2010 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 149/2008-86 zo dňa 24.marca 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 1 S 149/2008-66 zo dňa 9.decembra 2010 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu žalobcov o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. MVR-2008-13180/40544-3:530/Šu zo dňa 9.júla 2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcov v prvom a druhom rade a potvrdené rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Trnave, odboru stavebného poriadku č. KSÚ-OSP-00564/2008/P1 zo dňa 14.apríla 2008 o zamietnutí návrhu žalobcov v prvom a druhom rade na obnovu odvolacieho konania ukončeného právoplatným rozhodnutím č. KSU-OSP/587/2005/PL zo dňa 26.júna 2006 podľa § 62 Správneho poriadku.

Krajský súd uviedol, že žalobcovia sa domáhali obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku a ako dôvod obnovy konania uviedli nový geometrický plán č. 37/2007 vypracovaný spoločnosťou G. dňa 10.decembra 2007, úradne overený Správou katastra Trnava pod č. 1599/2007 zo dňa 21.decembra 2007, podľa ktorého je stavba umiestnená na hranici pozemkov parc. č. X. a X. v k.ú. L. Podľa navrhovateľov by malo byť porušené aj ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len vyhláška č. 532/2002 Z.z.). Žalobcovia uviedli, že túto novú skutočnosť sa dozvedeli až zo schváleného geometrického plánu č. 37/2007, čím podľa ich názoru bola splnená podmienka § 63 ods. 2 Správneho poriadku. Podľa krajského súdu obnovy konania sa nemožno úspešne domáhať z akéhokoľvek dôvodu, ale len z dôvodov v tomto ustanovení uvedených. Za nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú obnovu konania treba považovať také skutočnosti, ktoré už existovali v čase správneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia v predmetnej veci. Za novú skutočnosť nie je možné považovať napríklad odlišný právny názor. Na obnovu konania nestačí, ak sa až po právoplatnom rozhodnutí zistia nejaké nové skutočnosti alebo dôkazy. Tieto by museli byť takého druhu, že ak by boli uplatnené v pôvodnom správnom konaní, mohli by zmeniť názor správneho orgánu vo veci. Je úlohou

správneho orgánu, aby posúdil, či konkrétna skutočnosť alebo dôkazy mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie. Ak sú zistené nové skutočnosti alebo dôkazy v porovnaní s výsledkami dôkazov a iných zistení, ktoré boli vykonané v pôvodnom správnom konaní, nepodstatné pre rozhodnutie vo veci samej, správny orgán návrhu na obnovu konania nevyhoví. Ďalšou podmienkou je, že nové skutočnosti alebo dôkazy nemohli byť v konaní uplatnené bez zavinenia účastníka konania. Dôvod na obnovu konania je splnený len za predpokladu, že účastník konania dôkazy v čase pôvodného konania nepoznal, alebo vykonanie dôkazu nebolo možné. Podľa krajského súdu v konaní nebola preukázaná existencia skutočností odôvodňujúcich obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku, o ktoré žalobcovia opierali svoj názor, žalovaný správny orgán správne posúdil rozhodnutie o povolení obnovy konania.

Krajský súd odôvodnil aj svoje pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcov. Písomným podaním, doručeným krajskému súdu dňa 8.decembra 2010, požiadal právny zástupca žalobcov o odročenie pojednávania z dôvodu PN. Tomuto návrhu krajský súd nevyhovel, a to s poukazom na § 250h Občianskeho súdneho poriadku, pretože vzhľadom na charakter správneho konania a vzhľadom na nemožnosť po lehote uvedenej vo vyššie citovanom ustanovení navrhovať súdu ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, bezprostredná účasť právneho zástupcu žalobcu alebo žalobcov nie je nevyhnutná. Krajský súd preto postupoval podľa § 250g ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia v prvom a druhom rade v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhli rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietali, že bolo porušené ich základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 4, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobcovia neboli vypočutí ani na správnom orgáne ani na krajskom súde a bolo im odňaté právo na vyjadrenie sa vo veci. Nesúhlasili s názorom krajského súdu, že sa môže pojednávať aj v ich neprítomnosti. Poukázali na to, že novou skutočnosťou je geometrický plán č. 37/2007, ktorý vyhotovil G., zo dňa 10.decembra 2007, ktorý je úradne overený dňa 21.decembra 2007 Správou katastra Trnava a ktorý je novým dôkazom a ktorý bol priložený tak k návrhu na obnovu konania ako aj k žalobe a o tomto nebolo rozhodnuté.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a jeho rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, preto je žaloba nedôvodná a bola správne súdom zamietnutá. Na margo veci poukázal na zákon č. 403/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a na prechod pôsobnosti z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky.

Účastníci konania P. S. a J. S. v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedli, že rozsudok krajského súdu považujú za vecne správny a navrhli ho potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov v prvom a druhom rade nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Termín vyhlásenia bol zverejnený na úradnej tabuli Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a jeho internetovej stránke www.nsud.sk minimálne päť dní vopred (§ 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis právneho predchodcu žalovaného č. MVRR-2008-13180 zistil, že žalobcovia sa podľa § 62 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku domáhali obnovy konania, ktoré bolo právoplatne skončené rozhodnutím Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-587/2005/P1 zo dňa 26.júna 2005. Dôvodom obnovy konania podľa ich názoru je nový geometrický plán č. 37/2007 vypracovaný spoločnosťou G. dňa 10.decembra 2007, úradne overený Správou katastra Trnava pod č. 1599/2007 zo dňa 21.decembra 2007.

Odvolací súd tiež zistil, že právoplatné rozhodnutie Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-587/2005/P1 zo dňa 26.júna 2005 (ktorým bolo ukončené pôvodné stavebné konanie, ktoré žalobcovia žiadajú obnoviť) žalobcovia napadli žalobou na Krajskom

súde v Trnave, ktorý rozsudkom č.k. 14 S 213/2005-42 zo dňa 6.júla 2006 žalobu žalobcov zamietol. Žalobcovia podali proti tomuto rozsudku krajského súdu odvolanie, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 1 Sž-o-KS 85/2006 zo dňa 26.júna 2007, tak že rozsudok krajského súdu potvrdil. Argumenty žalobcov v uvedenom správnom a súdnom preskúmvacom konaní boli totožné s argumentmi prezentovaný v tomto súdnom preskúmvacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 S 149/2008-86 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 Sžp 10/2011. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1 Sž-o-KS 85/2006 zo dňa 26.júna 2007 uviedol, že stavebný úrad a ani súd nemôže spochybňovať geometrický plán ani vytyčovací náčrt, pretože za ich vecnú správnosť zodpovedá osoba, ktorá má spôsobilosť na autorizačné overenie plánu. Geometrický plán č. 37/2004 bol Správou katastra Trnava úradne overený, ktorá bola oprávnená pri overovaní zistiť, či je vyhotovený v súlade s právnymi predpismi. Ak žalobcovia tvrdia, že hranica medzi parcelami č. X. a č. X. v k.ú. L. nie je v geometrickom pláne č. 37/2004 správne zakreslená, nič im nebránilo, aby na všeobecnom súde podali žalobu o určenie hranice medzi susednými parcelami. Rozhodovanie o hranici medzi pozemkami patrí do výlučnej právomoci všeobecných súdov. Zároveň súd dospel k záveru, že predmetná stavba rodinného domu stavebníkov S. žiadnou časťou strešnej konštrukcie nezasahuje do susediaceho pozemku parc. č. X.

Najvyšší súd Slovenskej republiky porovnaním oboch geometrických plánov (č. 37/2004 a č. 37/2007) nezistil ani v jednom z nich vzdialenosť rozostavanej stavby od pozemku parc. č. X. pre k.ú. L. V oboch geometrických plánoch je výmerou označená len stavba a nie jej vzdialenosť od susediaceho pozemku. Je potrebné uviesť, že geometrický plán č. 37/2007 predložený žalobcami k návrhu na obnovu konania nemal takú výpovednú hodnotu, ktorá by zmenila alebo zvrátila právoplatné stavebné povolenie.

Napokon, žalobcovia už v pôvodnom stavebnom konaní a súdnom preskúmvacom konaní (ktoré bolo právoplatne skončené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sž-o-KS 85/2006) mali vedomosť o tejto skutočnosti a dôvodoch a nič im nebránilo v tomto pôvodnom konaní dať vyhotoviť geometrický plán, ak sa domnievali, že pôvodný geometrický plán je nesprávny. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na svoj citovaný rozsudok sp. zn. 1 Sž-o-KS 85/2006 zo dňa 26.júna 2007.

Na základe uvedených skutočností geometrický plán č. 37/2007 nespĺňa charakteristické znaky nového dôkazu, ktorý by nebolo možné predložiť v pôvodnom stavebnom konaní a ani nepreukázal nepravdivosť pôvodného geometrického plánu práve s ohľadom na absenciu výmery vzdialenosti medzi rozostavanou stavbou stavebníkov S. a susedným pozemkom (§ 62 ods. 1 písm. a/, písm. e/ Správneho poriadku).

Pokiaľ ide o pojednávanie krajského súdu v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcov v prvom a druhom rade, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom Krajského súdu v Bratislave, ktorý uprednostnil princíp efektivity a hospodárnosti konania (§ 250g ods. 2, § 250h Občianskeho súdneho poriadku). Navyše uvádza, že krajský súd s dostatočným časovým predstihom vytýčil termín pojednávania na 9.decembra 2010, a to dňa 27.októbra 2010 a právny zástupca žalobcov predvolanie prevzal 2.novembra 2010. Právny zástupca žalobcov (a aj žalobcovia) mal teda dostatočný časový priestor na prípravu pojednávania a zabezpečenia prípadného substitúta na tomto pojednávaní. Žalobcovia v prvom a druhom rade súhlasili, aby si ich splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu (substitúta) a ak advokát splnomocní viac zástupcov, súhlasili, aby každý z nich konal samostatne (č.l. 7 súdneho spisu). Termín pojednávania pred krajským súdom bol určený na 9.decembra 2010 a podľa fotokópie PN právneho zástupcu žalobcov sa PN začala 8.decebma 2010 (diagnóza X.) a v ten istý deň o 13.05 hod. bolo krajskému súdu doručené ospravedlnenie na pojednávaní a fotokópia PN č. X. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku z 25.apríla 2002, č. sťažnosti 64336/01, podľa ktorého ESĽP nemôže dospieť k záveru, ani za predpokladu súdneho orgánu oprávneného konať vo všetkých skutkových a právnych otázkach, že článok 6 Dohovoru zahŕňa vždy právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená (rozsudok Jan-Åke Andersson proti Švédsku z 29.októbra 1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27, a rozsudok Allan Jacobsson proti Švédsku (č. 2) z 19.februára 1998, *Zbierka rozsudkov a rozhodnutí* 1998-I, s. 168, § 46). V konaní je potrebné zistiť, či povaha problému, ktorý sa má vyriešiť vyžaduje uskutočnenie ústnej časti pojednávania. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie na základe spisovej dokumentácie, a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní krajský súd na základe predloženej spisovej dokumentácie skúmal právnu otázku správnosti aplikácie ustanovení § 62 Správneho poriadku na konkrétnu vec,

a preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESLP vyjadrených v rozhodnutí Varela Assalino proti Portugalsku. ESLP navyše zdôraznil, že v určitých záležitostiach je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania (rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24.júna 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58).

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Krajský súd v Bratislave nepochybil, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcov a keď žalobu zamietol. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 149/2008-86 zo dňa 24.marca 2011 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1, § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešným žalobcom náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému náhrada trov konania neprináleží a účastníci konania P. S. a J. S. si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 16. novembra 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová